

Ár 2013, föstudaginn 20. september er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 52/2013**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 31. maí 2013, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 28. maí 2013. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 4. júní 2013, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 1. júlí 2013. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 4. júlí 2013, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi, dagsettu 18. ágúst 2013.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 20. september 2013.

II.

Málsatvik.

Þann 14. febrúar 2007 var veðskuldabréf í erlendri mynt, gefið út af sóknaraðila til FF. Viðurkenndi sóknaraðili að skulda FF JPY 9.905.408 og CHF 237.789,20, kaupgengi FF 13. febrúar 2007 var 0,5603 fyrir JPY og fyrir CHF 54,46. Liborvextir á JPY voru 0,43313%, álag var 2,5% og samtals vextir á JPY voru 2,93313%. Liborvextir á CHF voru 2,075%, álag var 2,5% og samtals vextir á CHF voru 4,575%. Fram lagt eintak skuldabréfsins er ekki númerað en í öðrum fram lögðum gögnum kemur fram að það hefur fengið númerið 881.

Þann 23. október 2008 óskaði sóknaraðili eftir skilmálabreytingu skuldabréfsins. Í skjalinu „Beiðni um skilmálabreytingu“ sem sóknaraðili ritaði undir eru eftirstöðvar þess tilgreindar kr. 34.993.000 en handskrifað hefur verið við þá upphæð CHF 225.239,21 og JPY 9.382.623. Óskaði sóknaraðili eftir frýstingu og að borga bara vexti í 12 mánuði. Var beiðnin samþykkt.

Þann 28. október 2008 var gerð breyting á greiðsluskilmálum skuldabréfs nr 881. Tiltekið var að skuldabréfið hefði verið upphaflega að jafnvirði ISK 18.500.000 í CHF 237.789,20 og JPY 9.905.408.

Þann 9. júlí 2010 var skjalið „Framlenging erlends lánasamnings“ gert á vegum L, en enginn hefur skrifað undir skjalið. Tiltekið var að upphafleg fjárhæð lánsins hefði verið kr. 18.500.000 en eftirstöðvar lánsins þann 1. júlí 2010 væru JPY 9.393.118 og CHF 225.476,47, ISK 9.950, að jafnvirði kr. 40.438.211. Nr. skuldabréfs er tilgreint X en ekki er ljóst hvort það númer á við upphaflegt skuldaskjal eða hvort um er að ræða númer sem búið er sérstaklega til vegna framlengingarinnar.

Fyrir liggur endurútreikningur á framangreindu skuldabréfi, dags. 8. júlí 2011. Fram kom að nýr höfuðstóll væri kr. 23.732.757 og hefði lækkað um kr. 21.444.376. Tekið var fram að lántaki hefði staðfest endurútreikning í útibúi L. Þann 11. ágúst 2011 var veðskuldabréf að fjárhæð kr. 23.732.757 gefið út af sóknaraðila til varnaraðila. Fasteignin að A var sett að veði á 1. veðrétti. Tiltekið var að um endurreiknað erlent lán væri að ræða en fyrir liggur skjal þar sem fram kemur að lánið komi í stað láns að fjárhæð kr. 18.500.000, útg. 14. febrúar 2007, samkvæmt endurreikningi á grundvelli ákvæðis til bráðabirgða XII laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu, sbr. c-lið 2. gr. laga nr. 151/2010.

Þann 10. maí 2013 barst sóknaraðila bréf frá varnaraðila. Fram kom að það væri mat varnaraðila að lán sóknaraðila væri löglegt lán í erlendri mynt. Lánið yrði ekki endurreiknað á grundvelli dóma Hæstaréttar um gildi fullnaðarkvittana. Ekki lægi fyrir ákvörðun um hvort fyrri endurreikningur lánsins yrði leiðréttur í ljósi framangreinds og var allur réttur áskilinn í því sambandi. Þann 28. maí 2013 tilkynnti sóknaraðili varnaraðila að hann hygðist bera mál sitt undir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki og að hann ætlaði að halda áfram að greiða af umræddu láni í samræmi við lánasamning sem undirritaður hafi verið 11. ágúst 2011.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 28. maí 2013.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili óskar eftir álitni úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki á því hvort lán nr. X hjá varnaraðila sé löglegt erlent lán.

Sóknaraðili fer fram á að kvörtun hans verði hvorki hafnað né vísað frá. Telur sóknaraðili lán nr. X ólöglegt, eins og öll önnur myntkörfulán. Allt annað sé mismunun og óheiðarleg viðskipti.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfu sóknaraðila verði vísað frá en til vara að henni verði hafnað.

Til stuðnings aðalkröfu sinni vísar varnaraðili til þess að „kröfugerð“ sóknaraðila feli í sér lögspurningu og beri þegar af þeirri ástæðu að vísa kröfunni frá nefndinni með vísan til 6. gr. samþykktta fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Varakröfu sinni til stuðnings vísar varnaraðili til dóma Hæstaréttar í málum nr. 524/2012, 127/2013, 757/2012 og 3/2013. Þrír síðastnefndu dómarnir varði skuldabréf sem útgefin hafi verið til FF og sé form þeirra sambærilegt formi skuldabréfs nr. X. Telji varnaraðili framangreinda dóma staðfesta að skuldbinding sóknaraðila, samkvæmt skuldabréfi nr. X hafi verið í erlendri mynt. Beri því að hafna kröfu sóknaraðila.

V.

Niðurstaða.

Sóknaraðili óskar í máli þessu eftir álitni úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki á því hvort lán nr. X hjá varnaraðila sé löglegt erlent lán.

Í 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er fjallað um þau mál sem nefndin fjallar ekki um. Samkvæmt b-lið 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um kröfu viðskiptamanns sem ekki verður metin til fjár. Samkvæmt e-lið fjallar nefndin heldur ekki um mál, sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar

Sóknaraðili hefur enga beina fjárkröfu uppi á hendur varnaraðila í máli þessu og úrlausn um kröfu hans eins og hún er sett fram myndi ekki binda endi á ágreining hans við varnaraðila. Hann hefur heldur ekki útskýrt hvaða þýðingu þau gögn hafa sem hann hefur lagt fram um endurútreikninga lánsins eða sett fram rökstuddar kröfur með vísan til þeirra. Tilvísun hans til númers skuldabréfs gerir einnig að verkum að ekki er unnt að slá því föstu hvaða lánaskilmála er átt við. Með vísan til framangreinds verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila frá úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 20. september 2013.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Unnur Erla Jónsdóttir